



Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου



Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως



Φανάρι, 30.11.2006



Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην»· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαίστειον τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρίου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτήν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν»· «ἵνα καὶ ἐκποδὼν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος»· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

**Ζητοῦν μὲ Ἀνοικτὴν Ἐπιστολὴν
πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους
Μοναχοὶ
τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου***

*Προτρέπονται οἱ πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους
νὰ ὀργανώσουν παμμοναστικὴν Ἱερὰν Σύναξιν
ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους
μὲ σκοπὸν τὴν καθαίρεσιν τῶν αἱρέσεων
τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*

ΠΛΗΘΟΣ Ἀγιορειτῶν Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν μὲ ἀνοικτὴν πρόσφατον ἐπιστολὴν τῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα, τοὺς ἁγίους Καθηγουμένους καὶ τοὺς Ἐκπροσώπους τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω ἐκφράζουν βαθυτάτην ἀνησυχίαν, δι' ὅσα συμβαίνουν ἐπὶ ἔτη εἰς βάρος τῆς ἁγίας μας Ὁρθοδοξίας καὶ ζητοῦν νὰ ληφθοῦν μέτρα. Τὸ πλήρες κείμενον τῆς βαρυσημάντου αὐτῆς ἐπιστολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς.

* * *

«Ἁγιοι Καθηγούμενοι καὶ Ἁγιοι Πατέρες, Εὐλογεῖτε·

Ἐπιθυμοῦμε μὲ τὸ παρὸν νὰ ἐκφράσουμε τὴν βαθύτατη ἀνησυχία καὶ τὴν λύπη μας γιὰ ὅσα συμβαίνουν στὴν Ἁγία Ὁρθοδοξία μας ἐπὶ ἔτη, καταλυτικὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἀντίθετα πρὸς ὅσα οἱ ἱεροὶ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων θεσπίζουν.

Διερωτώμεθα ἂν ἔχει συνέλθει κάποια οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ κατήρησε τοὺς Κανόνες, ποὺ ἀπαγορεύουν τὴν συμπροσευχὴ μὲ τοὺς αἱρετικούς¹, πρᾶγμα ποὺ οὔτε αὐτὴ μπορεῖ νὰ κάνει ἢ ἂν ὁ πάπας μετενόησε καὶ ἀποκήρυξε τὶς αἱρέσεις τοῦ Filioque, τοῦ πρωτείου, τοῦ ἀλαθήτου, τῶν ἀζύμων, τοῦ καθαρτηρίου πυρός, τῆς

κτιστῆς χάριτος, τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τόσες ἄλλες, γιὰ τὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔχει καταδικασθῆ καὶ ἀναθεματισθῆ ἐπανειλημμένως ἀπὸ Ὁρθόδοξες Συνόδους καὶ ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν Ἁγίων Πατέρων².

Ὁργίσθηκε ὁ οὐρανός, καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα οἱ Ἅγιοι Πατέρες μὲ τὸ θέαμα καὶ τὸ ἄκουσμα ὧσων ἔλαβαν χώραν στὸ Φανάρι κατὰ τὴν ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὶς 30 Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους [2006].

Πρωτοφανῆ καὶ πρωτάκουστα πράγματα στὴν δισχιλιετῆ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

«Καταπεφρόνηται τὰ τῶν Πατέρων δόγματα, ἀποστολικά παραδόσεις ἐξουθένηται, νεωτέρων ἀνθρώπων ἐφευρέματα ταῖς ἐκκλησίαις ἐμπολιτεύεται», ὅπως λέγει ὁ Μ. Βασίλειος³ γιὰ ἀνάλογα φαινόμενα τῆς ἐποχῆς του.

Ὅλα ἔγιναν στὴν κυριολεξία ἄνω κάτω.

Ἄντὶ ὁ αἰρετικὸς πάπας νὰ κείτεται κάτω, ὅπως βλέπουμε νὰ παρίστανται οἱ αἰρετικοὶ στὶς εἰκόνες τῶν Ἁγίων Συνόδων, καὶ νὰ ἐκβάλλεται ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία, βάσει τοῦ λειτουργικοῦ προστάγματος «τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφία πρόσχωμεν», τὸν ἀνεβάσαμεν σὲ θρόνο ὑψηλό, ὅπου καθόταν συμφορώντας ὠμοφόριο, τὸν ἐθυμίασαν οἱ ὀρθόδοξοι διάκονοι, τὸν ἀσπάσθηκε ὁ πατριάρχης στὸ «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», ἀπήγγειλε ὡς προεστὼς τὸ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ ἐψάλησαν «Πολυχρόνιον» ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ εἰδικὰ συντεθειμένο τροπάριο ἀπὸ Ἁγιορείτη ὑμνογράφου –Κύριε ἐλέησον!–, ἃν ἀληθεύουν βέβαια οἱ δημοσιογραφικὲς πληροφορίες, καὶ τοῦ ἐπετράπη νὰ δώσει στὸ ἐκκλησίασμα τὴν εὐλογία του, μᾶλλον δὲ τὴν ἀλογία του κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνες⁴.

Ἐπιτρέψαμε νὰ διαιρεθεῖ ἢ ἐπὶ γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων καὶ νὰ ἐνωθεῖ μὲ ἐκκλησίες καὶ συναξεῖς πονηρευομένων αἰρετικῶν. Προσβάλαμε ὅλους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητάς, ποὺ ἀγωνίσθηκαν μέχρι αἵματος ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, γιὰ τὴν παρουσιάσαμε ὡς ἀνωφελεῖς καὶ περιττοὺς τοὺς ἀγῶνες, τὰ μαρτύρια καὶ τὴν ὁμολογία τους.

Δὲν θὰ λυποῦνται [ἄρά γε] οἱ ἐπὶ Βέκκου μαρτυρήσαντες ὅσοι Ἁγιορεῖται Πατέρες, ποὺ ἀρνήθηκαν νὰ ὑποδεχθοῦν καὶ νὰ μνημονεύσουν τὸν πάπα, βλέποντας ὄχι μόνο νὰ ἀπορρίπτουμε τὸ παρά-

δειγμά τους σιωπῶντες, ἀλλὰ καὶ νὰ κάνουμε τὰ ἀντίθετα; Γιατί τότε ἐκεῖνοι καὶ ὅλοι οἱ προηγούμενοι Μάρτυρες καὶ Ὁμολογηταὶ ὁμολόγησαν καὶ ἐμαρτύρησαν;

Γνωρίζετε, σεβαστοὶ Πατέρες, καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς τὶς ἀντορθόδοξες καὶ βλάβηφemes ἐνέργειες, δηλώσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἄλλων προκαθημένων καὶ ἐπισκόπων, ποὺ συνιστοῦν κραυγαλέα καὶ ἐμφανῆ γυμνῆ τῇ κεφαλῇ ἀποδοχὴ καὶ διδαχὴ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς μεγαλύτερης ἐκκλησιολογικῆς αἵρέσεως ὄλων τῶν ἐποχῶν, ποὺ ἀθετεῖ τὴν μοναδικότητα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ταυτίζει μὲ τὶς αἵρέσεις, τῶν ὁποίων δέχεται τὰ μυστήρια ὡς ἔχοντα καὶ μεταδίδοντα ἀγιαστικὴ καὶ σώζουσα Χάρη.

Ἐκτὸς τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Βαπτίσματος τῶν Παπικῶν καὶ τῶν Λουθηρανῶν, ἔχουμε καὶ μετοχὴ στὸ κοινὸ ποτήριο μὲ τοὺς Μονοφυσῖτες καὶ σὲ πολλὰς περιπτώσεις μὲ τοὺς Παπικοὺς στὶς Κυκλάδες καὶ στὴ Διασπορά.

Ἐκτιμοῦμε, μὲ πολὺ μεγαλύτερη λύπη, ὅτι ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ Ἁγίου Ὁρους τὰ τελευταῖα ἔτη δὲν ἀντιμετωπίζει μὲ σθένος καὶ γενναιότητα ὁμολογητικὴ τὰ φαινόμενα αὐτὰ τῆς ἀποστασίας, ὅπως ἔπρατταν παλαιότερα οἱ Ἁγιορεῖται Πατέρες.

Ὁ πατριάρχης ἔχει μετρήσει τὶς ἀντιδράσεις μας καὶ ἐπειδὴ εἶναι χλιαρὲς καὶ πολλὰς φορὲς ἀνύπαρκτες, προχωρεῖ χωρὶς ἐμπόδια στὴν ἔνωση μὲ τὸν ἀμετανόητο καὶ παραμένοντα στὶς αἵρέσεις του πάπα. Μᾶς ἐμέτρησε καὶ χάρηκε σφόδρα καὶ κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή του στὸ Ἅγιον Ὁρος, στὸ ὁποῖο λὲς καὶ ἦλθε, γιὰ νὰ πάρει τὴν συγκατάθεση καὶ εὐλογία τῶν Ἁγιορειτῶν γιὰ ὅσα εἶχε σχεδιάσει νὰ πράξει μὲ τὸν πάπα λίγες ἡμέρες ἀργότερα.

Ἐμεῖς, ταπεινοὶ Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοί, ἐξομολογητικὰ σᾶς ἀποκαλύπτουμε ὅτι ἔχουμε σκανδαλισθῆ μὲ τὴν σιωπὴ καὶ ἀπραξία τῆς πνευματικῆς μας ἡγεσίας στὸ Ἅγιον Ὁρος, καὶ μαζὶ μὲ μᾶς καὶ τὸ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οἰκουμένης ὀρθόδοξο καὶ φιλομόναχο πλήρωμα. Περιμένουν ὅλοι νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἀπὸ σᾶς τοὺς σοφωτέρους καὶ λογιωτέρους μάθαμε ὅτι ὅταν ἡ Πίστις κινδυνεύει, εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι, ἂν σιωπήσουμε καὶ δειλιάσουμε, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης⁵.

Ἰδιαίτερα ὁ Μοναχὸς δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπει τὴν παραμικρὴ

καινοτομία σὲ θέματα Πίστεως, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἅγιο Πατέρα καὶ μεγάλο μοναστικὸ ἡγέτη, ὀργανωτὴ τοῦ μοναχικοῦ βίου, καὶ Γέροντα ὄλων μας⁶.

Δὲν φοβήθηκε τὶς ἀπειλὲς καὶ τοὺς διωγμοὺς τῶν εἰκονομάχων αὐτοκρατόρων καὶ πατριαρχῶν, ἀλλὰ μέσα στὴν Κωνσταντινούπολη, στὸν περίβολο τῆς Μεγάλης Ἱερᾶς Μονῆς Στουδίου, ὀργάνωσε λιτανεῖα μὲ λαμπαδηφορία χιλίων Μοναχῶν, ποὺ κρατοῦσαν τὶς ἀπαγορευμένες ἅγιες εἰκόνες στὰ χέρια τους.

Δέκα χιλιάδες Μοναχοὺς τῆς Παλαιστίνης συγκέντρωσαν παλαιότερα στὰ Ἱεροσόλυμα οἱ Ἅγιοι Σάββας Ἠγιασμένος καὶ Θεοδόσιος Κοινοβιάρχης, ἄλλοι μέγιστοι μοναχικοὶ ἡγέται, καὶ ἔσωσαν τὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὴν αἴρεση τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ.

Ποιὸς θὰ σώσει τώρα τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν δολιότητα τοῦ Παπισμοῦ;

Οἱ ἐπιστολὲς διαμαρτυρίας, ποὺ κατὰ καιροὺς ἔστειλε ἡ Ἱερὰ Κοινότης στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα.

Δὲν εἶναι πλέον καιρὸς λόγων, ἀλλὰ ἔργων.

Δὲν θέλουμε νὰ σᾶς διδάξουμε ἐμεῖς οἱ ἀμαθεῖς καὶ ταλαίπωροι ἁμαρτωλοί, οὔτε νὰ ἐμφανισθοῦμε ὡς ὁμολογηταί. Τὴν μοναστικὴ καὶ ὀρθόδοξη συνείδησή μας θέλουμε νὰ ἀναπαύσουμε, τοὺς ἁγίους Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητάς, ἰδιαίτερως τοὺς ἐπὶ Βέκκου μαρτυρήσαντας, θέλουμε νὰ τιμήσουμε, μιμούμενοι τὴν στάση τους.

Νὰ μὴ δειλιάσουμε καὶ θέσουμε τὰ Μοναστήρια καὶ τὶς Συνοδίους μας πάνω ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς Πίστεως, πάνω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀλήθεια⁷.

Πιστεύουμε ὅτι μετὰ τὶς τόσες ἔγγραφες καὶ προφορικὲς διαμαρτυρίες καὶ ἐνστάσεις, τὶς ὑπαναχωρήσεις, ὀπισθοχωρήσεις καὶ συμβιβασμούς, τὸ μόνο ποὺ θὰ εὐφράνει τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ θὰ κατασχύνει τοὺς κακοδόξους, εἶναι ἡ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν ἀπανταχοῦ συμφωνούντων ἢ σιωπῶντων ἐπισκόπων.

Συγκεντρώστε, Ἅγιοι Πατέρες, τοὺς Μοναχοὺς τῶν Κοινοβίων, τῶν Σκητῶν καὶ τῶν Κελλίων σὲ Παμμοναστικὴ Ἀγωνιστικὴ Σύναξη, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ καθαιρέστε τοὺς πύργους τῶν αἰρέσεων τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἀναλάβετε τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Πίστεως.

Ἐμεῖς, ἂν σεῖς ἀπρακτῆσθε, θὰ προτιμήσουμε νὰ πράξουμε τὰ θεάρεστα καὶ ὄχι τὰ εὐάρεστα.

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φωτίζει ὅλους, καὶ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ σκέπει καὶ νὰ εὐλογεῖ τὸ Περιβόλι τῆς· νὰ προστατεύουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ Θεοτοκομάχους καὶ Ἄγιομάχους αἰρετικούς, ὡς καὶ ἀπὸ δειλοὺς ποιμένες, ποὺ ἀφήνουν τὴν ποιμνὴ ἀπροστάτευτη στὶς ἐπιθέσεις τῶν λύκων⁸.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐξαιτούμενοι τὰς εὐχὰς σας, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ, οἱ ὑπογράφωντες:

Προηγούμενος Ἐφραίμ Ἱερομόναχος, Δικαῖος Σκήτῳς Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. Ἰ. Μ. Βατοπεδίου

Γέρων Εὐστράτιος, Ἱερομόναχος, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Ἱερομόναχος Ποιμὴν, Ἰ. Μ. Ζωγράφου

Γέρων Ἱερομόναχος Βασίλειος, Ἰ. Μ. Ζωγράφου

Γέρων Ἱερομόναχος Βησσαρίων, Ἰ. Μ. Ζωγράφου

Ἀρτέμιος Μοναχός, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Ἰλαρίων Ἱερομόναχος, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Παῖσιος Μοναχός, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Σάββας Μοναχός, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Χαρίτων Ἱεροδιάκονος, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Χαρίτων Μοναχός, Καρούλια, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Ἀθανάσιος Μοναχός, Καρούλια, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Βλάσιος Μοναχός, Ξεροκάλυβο Βήγλας, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Ἀκάκιος Μοναχός, Ἰ. Κάθισμα Ἁγίας Τριάδος (κὺρ Ἡσαΐου), Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Ἡσαΐας Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Χερουβὶμ Μοναχός, Ἰ. Κάθισμα Ἁγ. Ἀρχαγγέλου, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Δαμασκηνός Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Τριάδος, Καρυαί, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Νεκτάριος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Τριάδος, Καρυαί, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Θεόληπτος Μοναχός καὶ ἡ συνοδία αὐτοῦ, Ἰ. Καλύβη Τίμου Προδρόμου, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Ἄννης, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Γαβριὴλ Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Γεωργίου (Καρτσωναίων), Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Ἄννης, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Χρυσόστομος Ἱερομόναχος Κάρτσωνας, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Κοσμάς Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Δημητρίου, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Ἄννης, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Παντελεήμων Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Παντελεήμονος, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Τριάδος, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Σωφρόνιος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Τριάδος, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Παρθένιος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Ἀντωνίου, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Ἄννης, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Ἀθανάσιος Μοναχός, Βουλευτήρια, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Σεραφεῖμ Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Πάντες, Ἰ. Σκήτη Ἁγ. Ἄννης, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας

Γέρων Δανιήλ Μοναχός, Ἁγ. Ἄννα, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας
Γέρων Γεράσιμος Μοναχός, Ἰ. Καλύβη Ἁγ. Γερασίου Κατουνάκια, Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας
Γέρων Βενέδικτος Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἐλένης, Ἰ. Μ. Βατοπεδίου
Παΐσιος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Ἀρχαγγέλων (Σαββαίων), Καρυαί, Ἰ. Μ. Χιλανδαρίου
Σιλουανὸς Μοναχός, Ἰ. Καλύβη Ἁγ. Νικολάου, Νέα Σκῆπη, Ἰ. Μ. Ἁγ. Παύλου
Γαβριήλ Μοναχός, Ἱερὸν Κουτλουμουσιανὸν Κελλίον Ὁσίου Χριστοδοῦλου
Δοσῖθεος Μοναχός, Κουτλουμουσιανὸν Κάθισμα
Γέρων Νεκτάριος Μοναχός, Ἰ. Καλύβη Ἁγ. Τριάδος, Ἰ. Σκῆτews Κουτλουμουσί-
ου
Παΐσιος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγίας Βαρβάρας, Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου
Γέρων Μωϋσῆς Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσσοστόμου, Ἰ. Σκῆπη
Ἁγίου Παντελεήμονος, Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου
Γέρων Ἀβραὰμ Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ὁσίου Γερασίου Κεφαλληνίας, Ἰ.
Σκῆπη Ἁγίου Παντελεήμονος, Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου
Γέρων Σπυριδῶν Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Νικολάου, Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου
Θεόδουλος Μοναχός, πρῶην Κουτλουμουσιανὸς
Γέρων Χρυσόστομος Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Σπυριδῶνος, (Κερκυραῖοι), Ἰ.
Μ. Κουτλουμουσίου
Ἰλαρίων Μοναχός, Ἰ. Κάθισμα Δοχειαρίου (θέση Πλατάνι)
Γέρων Νικόδημος Μοναχός, Ἰ. Κ. Ἁγ. Νεκταρίου Καψάλας, Ἰ. Μ. Παντοκράτο-
ρος
Γαβριήλ Ἱερομόναχος, Ἰ. Κ. Παναγίας Γοργοῦπηκόου, Ἰ. Μ. Παντοκράτορος
Ἰσαὰκ Μοναχός, Ἰ. Ἑσυχαστήριον Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Καψάλα, Ἰ. Μ. Παντοκράτορος
Γέρων Ἀθανάσιος Μοναχός, Ἰ. Κ. Ἁγ. Ἀθανασίου, Ἰ. Μ. Παντοκράτορος
Γέρων Μελέτιος Μοναχός, Γενέσιον Θεοτόκου, Καψάλα, Ἰ. Μ. Παντοκράτορος
Γέρων Γρηγόριος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Νικολάου, Καψάλα, Ἰ. Μ. Παντοκρά-
τορος.
Γέρων Ὀνούφριος Μοναχός, Ἰ. Κ. Κοιμήσεως Θεοτόκου, Καρυαί
Γέρων Νικόλαος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Δημητρίου, Καρυαί
Γαβριήλ Ἱερομόναχος, Ἰ. Κελλίον Ἁγ. Ἀρχαγγέλων (Κομβολογᾶς), Καρυαί
Θεόφιλος Μοναχός, Ἰ. Κελλίον «Σάμπρη», Ἰ. Μ. Κωνσταμονίτου
Γαβριήλ Μοναχός, Ἰ. Μ. Κουτλουμουσίου, Κελλίον Ὁσίου Χριστοδοῦλου

Ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν συνεχίζεται.



(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1671/5.1.2007, σελ. 1 καὶ 5· ἔφημερ. «**Στύλος Ὁρθοδοξίας**», ἀριθ. 74/Δεκέμβριος 2006, σελ. 12-13. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλ. Ἐνδεικτικῶς:

Κανόνα ΜΕ' Ἁγίων Ἀποστόλων:

«Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος αἵρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω· εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργήσαί τι, καθαιρεῖσθω».

Κανὼν ζ' τῆς ἐν Λαοδικεῖα Τοπικῆς Συνόδου:

«Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν τοῖς αἵρετικοῖς εἰσεῖναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρέσει».

2. Βλ. μεταξὺ πολλῶν·

Ὁσίου Μελετίου Γαλισιώτου, Λόγος τρίτος, *Κατ' Ἰταλῶν*, ἐν V. Laurent-L. Darruzés, Dossier Grec de l'union de Lyon (1272-1277), Paris 1976, σελ. 554:

«Μέγιστα γάρ ἐσφάλησαν καὶ πάμπολλα Λατίνοι / πᾶς τῶν Πατέρων ὁ χορὸς αὐτοὺς καταδικάζει, / αἵρετικοῖς συντάττεται καὶ σύμπασι ὁ Λατίνοις / συκοινωνῶν μεμέρισται Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων».

Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἐγκύκλιος Ἐπιστολή, ἐν Ἰ. Καρμίρη, Τὰ Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Βιβλία, τόμ. Α', σελ. 425:

«Οὐκοῦν ὡς αἵρετικοὺς αὐτοὺς ἀπεστράφημεν καὶ διὰ τοῦτο αὐτῶν ἐχωρίσθημεν. Διατί γὰρ ἄλλο; Φασὶ γὰρ οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι αἵρετικός ἐστι καὶ τοῖς κατὰ αἵρετικῶν νόμοις ὑπόκειται ὁ καὶ μικρὸν γοῦν παρεκκλίνων τῆς ὀρθῆς πίστεως... Αἵρετικοὶ εἰσὶν ἄρα καὶ ὡς αἵρετικοὺς αὐτοὺς ἀπεκόψαμεν».

Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ 1848:

«Τούτων τῶν πλατυνθεισῶν κρίμασι οἷς οἶδε Κύριος, ἐπὶ μέγα μέρος τῆς Οἰκουμένης αἵρέσεων, ἦν ποτε ὁ Ἀρειανισμὸς, ἐστι δὲ τὴν σήμερον ὁ Παπισμὸς».

3. **Ἐπιστολή 90**, *Τοῖς ἀγιωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ ἐπισκόποις τοῖς ἐν τῇ Δύσει 2*, PG 32, 473.

4. **Κανὼν ΛΒ' τῆς ἐν Λαοδικεῖα Συνόδου:**

«Ὅτι οὐ δεῖ αἵρετικῶν εὐλογίας λαμβάνειν, αἰτνές εἰσιν ἀλογίαι μᾶλλον, ἢ εὐλογία».

5. **Ἐπιστολή ΠΑ'**, E.L. II, *Παντολέοντι Λογοθέτῃ*, PG 99, 1321:

«Ἐντολή Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως, λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα. Καὶ "ἐὰν ὑποστέλληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ". Καὶ "ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται". "Ὡστε, ὅτε περὶ πίστεως ὁ λόγος, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Ἐγὼ τίς εἰμι; Ἱερεὺς; Ἄλλ' οὐδαμοῦ. Ἄρχων; Καὶ οὐδ' οὕτως» [καὶ ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου εἶναι πολὺ ἐνδιαφέροντα].

6. **Ἐπιστολή ΛΘ'**, E.L. I, *Θεοφίλῳ ἡγουμένῳ*, PG 99, 1049:

«Εἰ οὖν μοναχοὶ εἰσὶ τινες ἐν τοῖς νῦν καιροῖς, δεξιάτωσαν ἐπὶ τῶν ἔργων. Ἔργον δὲ μοναχοῦ, μὴδὲ τὸ τυχὸν ἀνέχεσθαι καινοτομεῖσθαι τὸ Εὐαγγέλιον· ἵνα μὴ ὑπόδειγμα τοῖς λαϊκοῖς προτιθέμενοι αἵρέσεως καὶ αἵρετικῆς συκοινωνίας, τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπωλείας λόγον ὑφέξωσι».

7. Θεοδώρου Στουδίτου, Ἐπιστολή Β', Ε.Λ. ΙΙ, Μονάζουσι, ΡΓ 99, 1120:

«Ἄλλὰ τί προτιμώμεθα μᾶλλον Θεοῦ τὰ μοναστήρια καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ κακοπαθείας τὴν ἐντεῦθεν εὐπάθειαν; Ποῦ ἔστι τὸ “ἐλάλουν ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην”; Ποῦ ἔστι τὸ “Ἴδου τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνωσ”; Ποῦ ἔστι τὸ κλέος καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ καθ’ ἡμᾶς τάγματος; Πῶς Σάββας καὶ Θεοδόσιος οἱ μακάριοι, τὸ τηνικαῦτα Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως δυσσεβεῖν ἐλομένου, διανέστησαν θερμῶς προμαχοῦντες τῆς πίστεως, τοῦτο μὲν, μεθ’ ὧν ἀνεθεμάτισαν τοὺς κακοδόξους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοῦτο δέ, ἐν οἷς ἐπέστειλαν τῷ βασιλεῖ, διαμαρτυρόμενοι θάνατον ἐλέσθαι, ἢ τι μετακινήσαι τῶν καθεστώτων;».

8. Ἰωάν. ι' 1142:

«Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὧν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸ λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα».